

Druhá adventní neděle

AI Před týdnem jsme začali nový liturgický rok. Bude nás jím provázet evangelista sv. Marek. Marek pocházel z Jeruzaléma a byl malým chlapcem, když Ježíš ukončil pozemský život. Nejprve byl učedníkem sv. Pavla a pak sv. Petra. Byl s ním v Římě a mezi lety 60 - 70 po Kristu napsal své evangelium. Pokládá se za nejstarší ze čtyř evangelií, a také nejstarším pramenem poznání Ježíšova života.

KE Úvod evangelia, které jsme si vyslechli, začíná slovy: "Začátek evangelia Ježíše Krista, Božího Syna".

DI V adventu máme lépe poznávat toho, který má přijít. Markův úvod je vynikající a krátkou formulí vyznání víry. Jméno Ježíš Kristus není obyčejným jménem a příjmením. Ježíš je Kristem, to znamená Mesiášem, Kristem Božím. Je to vyjádření tajemství Ježíše, které bylo zcela pochopeno až po jeho smrti a zmrtvýchvstání. On je ten Pomazaný, jehož předpověděli proroci a který přišel v daném čase, aby zachránil svět. On je Synem Božím.

Kolem přesvědčení, že Ježíš je Syn Boží se narodila a začala rozvíjet křesťanská víra. Ona se stala základem ohlašování apoštolů a kdo tomu uvěřil a dal se pokřtít, stal se křesťanem. V pozdějších dobách musela Církev bránit tuto víru, neboť různí bludaři ji mylně vysvětlovali. Především jim dělalo problémy spojení Ježíšovy božské a lidské přirozenosti v jedné osobě.

PAR I my křesťané 21. století, zásluhou Markova evangelia, jsme spojení s vírou prvních křesťanů. Předala nám ji neporušenou církev, když jsme přijali křest a postupně jsme se začlenili do života víry a církve. Ježíš je i pro nás stejným Mesiášem a Synem Božím, jakým byl pro své současníky, když žil na zemi. On je náš jediný Zachránce, jehož poslal Bůh, aby nám posvětil a přivedl opět k Bohu.

Jak to bylo v dějinách církve, tak i dnes musíme bránit víru v Ježíše Krista vůči rozličným bludařům. I dnes jsou snahy udělat z Ježíše vynikající historickou osobnost, ale přitom ho zbavit jeho božské přirozenosti: byl vynikajícím člověkem, myslitelem, kazatelem, ale ne Bohem. I dnes jsou lidé, kteří říkají, že Kristus byl jeden z mnoha náboženských nadšenců, a záleží už na člověku, zda bude obdivovat jeho nebo Buddhy, nebo Mohameda, nebo někoho jiného. Vždyť netřeba žádného prostředníka mezi Bohem a člověkem, stačí, když člověk v něco věří a má pocit, že mu to dává nějakou sílu. I dnes někteří očekávají, že ještě přijde z vesmíru nějaký mesiáš, který udělá pořádek na naší zemi.

MY Naši víru v božství Ježíše a v jeho spasitelné poslání zachováme tehdy čistou a pravou, když se v ní budeme prohlubovat, když se budeme o ni zajímat, když budeme v modlitbě prosit o posílení naší víry, a především, když bude mít zásadní vliv na náš život. Pak dokážeme i v dnešním světě evangelizovat a mluvit pravdu o Ježíši Kristu, nejednou i před těmi, kteří se pokládají za křesťany, ale žijí v bludech. V tom nás může povzbudit i adventní kazatel, Jan Křtitel. Když začal kázat o Ježíši, ještě ho úplně nepoznal, protože to bylo na začátku jeho veřejného vystoupení. Jan věděl, že jde o někoho, komu není hodný rozvázat řemínek na obuvi; o kohosi mocnějšího, který bude křtít Duchem svatým. To však stačilo, aby byl Jan za Ježíše zapálený, aby žil přísným asketickým životem, aby lidi povzbuzoval v přípravě na Jeho příchod. V tom je i pro nás povzbuzením, abychom i dnes měli vnitřní a vnější nadšení hlásat světu Krista, Syna Božího.

ADE Evangelista Marek nás bude postupně uvádět do tajemství Ježíšova života. Otvíráme se i my pro ně, abychom Ježíše lépe poznali a lépe milovali. Amen